



## ***Han skall för alltid göra döden om intet*** ***- Påskbetraktelse -***

*Han skall för alltid göra döden om intet. Herren Herren skall torka bort tårarna från alla ansikten, sitt folks vanära skall han ta bort från hela jorden. Ty Herren har talat. På den dagen skall man säga: Se, här är vår Gud! Honom väntade vi på, han skall frälsa oss. Ja, här är Herren som vi väntade på. Låt oss vara glada och fröjdas över hans frälsning (Jes. 25:8-9).*

Vi påminns om Uppenbarelsebokens ord att Gud själv skall avtorka alla tårar och "döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga" (Upp. 21:5-6).

Kvinnorna som efter sabbaten gick till graven illustrerar sorgen efter en kär vän och välgörare. Emmaus-vandrarna visar oss hur hopplösheten skingrar när inte längre Mästaren förenar och frälsar.

Visst känner vi igen det! Döden rycker bort en av våra kära – personifierad trygghet, omsorg och gemenskap. Den bommar igen dörren till en del av vår personliga historia och till vissa av våra framtida möjligheter. Den stjälar både mening och glädje!

Detta är bara några sidor av den död, som kan komma långsamt, efter sjukdom, eller plötsligt och våldsamt. Vi har svårt att förstå den och är rädda för

den. Den är så definitiv, och vi försöker skjuta upp den, fly bort från den, glömma den – för vi vill *leva!*

Vi är skapade till liv. Gud formade Adam och Eva och alla människor – inte för en liten stund på jorden, utan för att vi skulle leva – leva alltid med Honom. Därför är det helt naturligt, att vi ogillar döden!

En av de stora lögnerna i vår tid är, att döden skulle vara ett naturligt avslut på livet. En konstnär bekände sin ateistiska livsåskådning med orden: "Vi lever, vi dör – det är bra!"

Men nej, det är inte bra! Den evige Guden, vår himmelske Far, har skapat oss som evighetsvarelser till gemenskap med Honom. Det var aldrig meningen att vi skulle dö. Därför är det också helt

tokigt, när man talar om aktiv döds-  
hjälp – om en värdig död. Det finns  
ingen sådan för den som är skapad av  
Gud till hans avbild!

Istället för att "lära" oss att döden är  
naturlig eller kan bli värdig, så får tacka  
Gud för vår livs-instinkt, för att Gud  
blåste in livsanda i oss!

Det blev världens största olycka att  
synden kom in i världen! Vi, som är  
skapade till liv, kunde nu dö – ja, vi kan  
inte annat än dö. Borta från Gud är vi  
andligt sett döda, även om vi andas.  
Orden om att döden inte mer ska finnas  
- "Herren ska för alltid göra döden om  
intet" - betyder därför så mycket. Det är  
en profetia, ett löfte som ges till Guds  
folk. Gud gav det redan när döden kom  
in i världen. Ormen skulle hugga Evas  
säd i hälen, men Han skulle krossa  
ormens huvud.

Det var det som hände på Långfre-  
dagen. Ormen högg Jesus i hälen – och  
Han dog! Han som hade blivit  
människa – med samma längtan efter  
liv och överlevnad som vi har – undvek  
inte den smärtsamma döden, då Han  
bar alla våra sjukdomar och evig död i  
vårt ställe. Tänk vilken kärlek till Adam  
och Eva, till människorna på Golgata,  
till alla utöver hela jorden! "Så som Jesu  
kärlek var, aldrig någons varit har" (Sv.  
Ps. 142).

Han dog verkligen, men Han stod  
upp från de döda – Han segrade över  
döden, den eviga döden, som man bör

frukta mer än sjukdom och den tillfäl-  
liga sömnen fram till Jesu Kristi åter-  
komst.

Vi skall inte införliva döden i oss, för-  
söka lära oss att döden är en naturlig  
övergång till att inte vara. Det går inte  
att ta emot andlig smärtlindring på  
vägen mot den oundvikliga, eviga  
döden. Så är det inte! Vi får istället  
lyssna till psalmens bekännelse: "Han  
lever, och du leva skall (Sv. Ps. 469)! Vår  
*mening* sträcker sig utöver våra indivi-  
duella ambitioner och välgärningar; vi  
har en *historia* som inte bara länkar ihop  
oss med familj och släkt. Gud är vårt  
ursprung, och gemenskap med Honom  
vår mening.

Jesus blev övergiven, för att vi inte skall  
bli det! Vi är döpta till Jesu död för att  
vi också skall vara förenade med Ho-  
nom i hans uppståndelse (Rom. 6:3-4).

*Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå  
odödliga, och vi ska förvandlas. Detta för-  
gängliga måste kläs i oförgänglighet och  
detta dödliga kläs i odödlighet. Men när det  
förgängliga är klätt i oförgänglighet och det  
dödliga klätts i odödlighet, då uppfylls det  
ord som står skrivet: Döden är uppslukad i  
seger. Du död, var är din seger? Du död,  
var är din udd? Dödens udd är synden, och  
syndens makt kommer av lagen. Men Gud  
vare tack som ger oss segern genom vår  
Herre Jesus Kristus (1 Kor. 15:52-57)!*

**Jakob Okkels, präst**

## Från kansliet

### Motioner till Provinskonventet

Missionsrådet planerar för höstens Provinskonvent. Tid och plats kommer att meddelas i nästa nummer av *Sändebrevet* och på hemsidan.

För att Missionsrådet skall hinna be-

reda eventuella motioner innan kallelse och handlingar skall distribueras, behöver motionerna komma till kansliet **senast onsdagen den 13 maj**.

### Frivilliga medhjälpare till kansliet

Kansliet står fortfarande inför stora förändringar och vi behöver några personer som kan stå till förfogande för både små och stora insatser. Någon har hört

av sig, men fundera gärna på om Du på något sätt kan bidra på kansliet eller på distans!

### Födelsedagar

Sedan förra *Sändebrevet* har Missionsprovinsens biskopar och Provinssekreterare haft sina födelsedagar. Liksom vi alla har anledning att tacka för att vi föddes till liv på denna jord och för dopets hopp om evigt liv i Jesus

Kristus, så får vi tacka för dem som arbetar i Missionsprovinsens ledning.

Särskilt vill vi uppmärksamma biskoparna Göran och Lars, som fyllt respektive 75 och 60 år.



**Missionsprovinsen**  
*i Sverige*

**Kansli och redaktion: Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.**

**Tel 031 - 51 42 47 – normalt kl 9-14 tisdag, torsdag och fredag**

**E-post: [info@missionsprovinsen.se](mailto:info@missionsprovinsen.se) | Plusgiro nr: 165 78 21 – 3**

## Provinssekreterarens rapport

- April 2015 -

### Påsk

"Kristus är uppstånden!" "Ja, han är sannrligen uppstånden! Halleluja! Halleluja! Halleluja!" Så har det låtit i församling efter församling, också inom Missionsprovinsen. Dessa rader skrivs tredjedag påsk i stor tacksamhet över att Kristus har uppstått, att hela försoningsverket är fullbordat, att jag och vi får leva i syndernas förlåtelse, klädda i Kristi rättfärdighet och leva i förvissningen att Han, varje dag, är med oss, ända till den sista dagen. Då får vi se honom ansikte mot ansikte, och vi ska inte bländas av att hans ansikte lyser som solen. Till dess vill han varje dag hjälpa oss i den stora uppgiften att bygga församling.

### 20/20/20

Denna rubrik – tjugo, tjugo, tjugo – står för en vision, som Missionsrådet ska behandla vid sitt sammanträde på lördag, den 11 april. Den är formulerad av en av Missionsprovinsens unga präster, Simeon Appell, och har börjat växa tydligare hos flera av oss som arbetar i Missionsprovinsens ledning. Visionen innebär ett arbete fram mot tjugo nya församlingar i 20 av Sveriges största städer fram till år 2020. Här behöver vi i Missionsrådet och dess AU få en ny blick för prioriteringar, bli varse vad det är som är verkligt viktigt. Vi behöver arbeta med frågan om hur för-

samlingsplantering går till. En annan fråga här handlar om hur vi ska kunna avlöna församlingarnas präster. Här behövs samråd, gemensamt tänkande, vilja att lyfta blicken – och inte glömma att Han, vår Uppståndne Herre, befallt oss att gå ut och rädda människor till det eviga livet.

### Korpilombolo, Borås, Karlskrona

Från koinonian i Korpilombolo med Anders Alapää som pastor har det inkommit en begäran om att få bli medlem i Missionsprovinsen. Detta gläder vi oss åt, och Missionsrådet ska behandla den vid sitt sammanträde. Vi önskar Guds välsignelse åt arbetet där uppe i Norrbotten!

I Borås går arbetet framåt med byggande av en ny koinonia under ledning av TD pastor Rune Imberg och pastor Gabriel Skilling. Man samlas i olika hem, håller bibelstudium och har vid några tillfällen firat nattvard. Vi önskar Guds välsignelse över fortsättningen där i Sveriges regnrrikaste stad, och anar att där faller ett nådens regn.

Vid fyra tillfällen har undertecknad lett bibelstudium i Karlskrona. Vid de två senare tillfällena har över 20 personer deltagit varav flera ungdomar. Önskemål har framförts om gudstjänst med nattvard. Och nu planeras en liten kyrkodag lördagen den 16 maj kl 16.00. Då tar vi också emot pastor Magnus

Olsson, som i dagarna har återvänt till Sverige efter 17 år som präst i Lettland. Mer om honom och hans familj i nästa nummer av *Sändebrevet*. Vi ber att Gud ska välsigna familjen Olsson liksom det påbörjade koinoniabygget i Karlskrona, den gamla svenska örlogsstaden. Vi ber att det blir en församling, som får vara en hamn för många kristna.

### **Familjeläger, kvinnodagar**

Missionsprovinsen Väst inbjuder 1-3 maj till ett familjeläger på Örtagården i Lane Ryr, strax utanför Uddevalla. Det finns ganska många unga familjer inom Missionsprovinsen, och det kan vara till stor hjälp och uppmuntran att samlas till bibeldagar för hela familjen, med särskilda program för olika åldrar. Tidigare har sådant läger ordnats på Getterön utanför Varberg med bl a Carsten Hjort Pedersen och hans hustru Ellen Esmarck Pedersen som särskilda gäster.

Vid tre tillfällen har det ordnats särskild kvinnodag inom Missionsprovinsen. Bakom detta initiativ står Lena A Artman, Elin Giselsson och Maria Birgersson. Hittills har dessa ordnats i Kvillebäckens lokaler i Tuve, Göteborg. Den senaste kvinnodagen ordnades den 21 mars med diakonissan Ingrid Gustafsson, Helsingborg, som inbjuden talare. Temat för dagen var *"Ensamhet"*.

Läs skildringen på sidan 6! Det finns en förhoppning om att en ny kvinnodag kan ordnas till hösten – ev. i Uddevalla.

### **Missionsrådet**

På lördag håller – som ovan nämnt – Missionsrådet ordinarie sammanträde i Göteborg. Missionsrådet utgör tillsammans med biskoparna navet i vårt arbete. Enligt Provinsordningen är rådets främsta uppgifter 1) att analysera missionsituationen och i samråd med ansvariga biskopar och prästkollegium utforma en missionsstrategi, 2) att verka för bildande av nya koinonior och understödja dessa. Här finns missionsrådets "arbetsbeskrivning" – och vi har mycket att göra. Men om Herren inte bygger huset, så arbetar vi fåfängt. Herren har dock lärt oss att be: "Tillkomme ditt rike!" Då vill han också hjälpa oss att utbreda Hans rike i vårt land.

Kära läsare av *Sändebrevet* – bed för Missionsrådets arbete. Låt oss också tacka Gud för att han förser oss med de ekonomiska resurser vi behöver för att fullgöra vårt arbete!

*Bengt Birgersson*



## Kontakter i Tyskland

*Selbständige Evangelisch-Lutherische Kirche* (SELK) inbjöd den 4–5 mars 2015 till *Internationale Konferenz der Theologischen Kommissionen Lutherischer Kirchen* i Oberursel utanför Frankfurt. SELK har genom årens lopp haft en del kontakt med Missionsprovinsen, inte minst genom närvaro i samband med biskopsvigningar.

Jag hade förmånen att delta i denna konferens där det fanns representanter från evangelisk-lutherska sammanhang i Tyskland, Belgien, England, Tjeckien, Lettland, Finland, Ryssland, Kanada och USA.

Första dagen användes för att rapportera om aktuella teologiska frågeställningar från de olika kyrkornas sammanhang.

Andra dagen presenterade Dr Werner Klän, professor i systematisk teologi vid Lutherska Teologiska Seminariet i Oberursel, en föreläsning över ämnet

*”Relationen mellan kyrka och stat med avseende på äktenskapet”*. I det påföljande samtalet blev det uppenbart hur många likheter det finns i våra länder kring dessa frågor, som för övrigt även bearbetas i Missionsprovinsens Läro-nämnd och Konsistorium. Det var mycket värdefullt att ta del av dessa överläggningar, och alla var överens om att fortsättningsvis dela erfarenheter kring temat som sådant.

En ny konferens planeras inom den närmaste treårsperioden, med deltagare från ytterligare några länder i Europa.



Längst fram +Hans-Jörg Voigt bredvid +Risto Soramies, samt +Roland och andra deltagare.

Den 19–22 mars besökte vi, Jakob Okkels och undertecknad, Hannover med omnejd. Vi hade två åtaganden under dessa dagar: dels ett sammanträffande med SELK-biskopen Hans-Jörg Voigt, dels deltagande i en konferens i Krelingen, arrangerad av *Gemeindehilfsbund*.

Biskop Voigt och hustrun Christiane visade oss stor gästvänlighet i makarnas hem i Hannover. Dessutom besökte vi SELKs huvudkontor i samma stad, där vi hade ingående samtal om de nordiska stiftens samarbete – *Communion of Nordic Lutheran Dioceses* (jfr *Sändebrevet*, februari 2015, sidan 4). Vi presenterade en preliminär ansökan om medlemskap

till *International Lutheran Council* (ILC), där biskop Voigt är ordförande. Ärendet kommer att följas upp under det kommande året.

Jakob Okkels, som kan en del tyska, höll i Krelingen ett föredrag om Missionsprovinsen och själv framförde jag en hälsning. Jakob förmedlar följande:

- - -

Vi blev väl mottagna av *Gemeindehilfsbund*, som är ett förbund till stöd för alla tyska församlingar som önskar andlig förnyelse på biblisk grund. Det bildades 1992 med namnet "*Församlingarnas nödförbund*". Medlemmarna finns över hela landet. En liknande konferens genomfördes senare i södra Tyskland, medan denna främst hade deltagare från norra Tyskland och forna DDR.

Programmet var tillrättalagt utifrån en längtan efter att hitta en kyrklig väg i den nuvarande nödsituationen. Olika föredrag behandlade Kyrkans väsen och tog upp lärdomar från bl a Bonhoeffers bekännelsekamp under Hitlerregimen. Mot den bakgrunden inbjöd man oss att informera om Missionsprovinsen i Sverige, liksom +Risto Soramies var inbjuden att hålla föredrag vid den senare konferensen. De drygt 200 församlade verkade låta sig uppmuntras av vår berättelse och samlade in en kollekt till Missionsprovinsens arbete.

Situationen i de olika delstatskyrkorna, som förenas under namnet *Evangelische Kirche Deutschlands* (EKD), är allvarlig. Dels präglas en del av dem av att man –

i reformationsåret 1817! – tvingade samman lutherska och reformerta kyrkor, dels finns det väldigt många olika aktörer i varje delstat. Det är en stor utmaning att samla krafterna och konfrontera den massiva sekulariseringsprocessen!

Ett steg på vägen var att i tidens stridsfrågor hjälpa deltagarna till en positiv bekännelse, som underskriven kunde skickas till kyrkoherde och biskop.

- - -

Under de senaste åren har jag försökt följa ett projekt i Tyskland, ett lutherskt undervisnings- och missionscenter i Wittenberg. Huvudaktörerna är *Lutheran Church – Missouri Synod* (LCMS), *Concordia Publishing House* och SELK.

Den s k *Latinska skolan*, belägen strax intill Mariakyrkan i centrala Wittenberg, har under de senaste åren genomgått en omfattande renovering och är i det närmaste färdig. Invigningen äger rum söndagen den 3 maj under högtidliga former.

LCMS har i anslutning till detta bjudit in till en konferens i Wittenberg, där drygt 100 kyrkoledare möts från Afrika, Asien, Latinamerika, Europa och Nordamerika. Den 5–8 maj samlas vi kring temat "*Celebrating the Reformation Rightly: Remembrance, Repentance, Rejoicing*". På min lott har fallit ett uppdrag att tala över ämnet "*Enduring Hope: The West and Beyond*".

En liknande konferens hölls i Atlanta, USA hösten 2012.

**+Roland Gustafsson**

## Visitationer och andra vänskapliga besök

Ett par gånger runt årsskiftet har *Sändebrevet* rapporterat om biskopsvisitationer i några av Missionsprovinsens församlingar. Tillsyn med församlingarna och prästerna är till för den döpta skarans bästa och därför en del av Missionsprovinsens kärnverksamhet, liksom också prövning av prästkandidater och prästvigningar. Tillsyn sker genom formella visitationer och andra former för besök och samtal. Nästa visitation äger rum i slutet på april i Kvillebäckens församling. Biskop Lars Artman har svarat på några frågor om sin tillsynstjänst.

### Intervju med biskop Lars

*Vilka av Missionsprovinsens gudstjänstgemenskaper ansvarar Du för och vad kännetecknar dem?*

– Den gamla koinonian Katakomben i centrala Göteborg, som förenar judiskt och kristet, gammalt och nytt, liturgisk och diakonal medvetenhet i ett unikt gudstjänstliv, som är svårt att beskriva, utan behöver upplevas.

– Den unga gudstjänstgemenskapen,

Kvillebäckens församling, på Hisingen, som samlar många unga kristna och djärvt söker nya sätt att nå ut i en problematisk kultur- och samhällssituation.

– Den fascinerande församlingen S:t Johannes vid Gratia Dei, med sin välordnade verksamhet, som försöker föra vidare arvet från Gunnar Rosendahl i en realistisk nutida Kristianstad-situation.

– S:t Markus församling i Lund, som lyckats etablera sig i en andligt komplicerad universitetsstad. Trots att det borde vara omöjligt fortsätter de tappra gudstjänstfirarna sitt gedigna verk.

*Hur ofta besöker Du församlingarna och vad ser Du som syfte med dessa besök?*

- Mina besök hos dessa fem församlingar varie-





rar mellan tre och 30 gånger per år beroende på den pastoral situationen. Från mitt tidigare liv har jag behållit en pastoral verksamhet, där jag fungerar som ett ubåts-periskop, som dyker upp och ser sig omkring i alla riktningar. Hos mina fem Missionsprovinsförsamlingar försöker jag vara ett epi-skop, som ger riktad uppmärksamhet. Den jag lyssnar på skall helst vara den enda människan i världen. Biskopen skall vara herdarnas herde, den kristna enhetens tecken och den evangeliska lärans väktare.

(*periskop = omkringsyn; episkop = tillsyn*)

*Har du gjort några särskilda iakttagelser i samband med besöken?*

- En mängd iakttagelser som fyller mig med oro och tillförsikt, sorg och glädje.

*Vad förenar dessa så olika gemenskaper?*

- Gudstjänstgemenskaperna är verkligen mycket olika i åldersfördelning, liturgi och tradition. Men de vill hålla sig till samma tro, lära och bekännelse. De vet att de behöver den kyrkliga struktur som Missionsprovinsen ger, så att de kan fortsätta sin kallelse att lovsjunga och bekänna vår Herre och frälsare, Jesus Kristus.

*Jakob Okkels*



## **Kvinnodag om ensamhet**

*Halleluja! Ingen ensam, ingen hjälplös lämnats kvar.  
Halleluja! Tron sin tillflykt och sitt ljus i Jesus har.  
Fastän skyar honom lyfte bort och ingen honom ser,  
glömmer vi ej vad han lovat: "Alltid skall jag bo hos er".*  
Sv. Ps. 15:2

Den 21:a mars samlades återigen kvinnor för en kvinnodag i Göteborg. Detta var den tredje i ordningen men redan då den första hölls för ett år sedan var vi överens om att det skulle bli en tradition.

Det som förenar kvinnorna på kvinnodagen är *inte* civilstånd, ålder, barnantal, yrke eller andra yttre omständigheter, utan just det faktum att vi är kvinnor. Kvinnor i behov av Jesus, ge-

menskap i allmänhet och systerskap i synnerhet. Likheterna och olikheterna oss kvinnor emellan är dock det som berikar samtalen och systerskapet.

Denna gång var vi knappt 30 kvinnor samlade från olika delar av södra Sverige, de som kom längst ifrån hade flera timmars resväg till Göteborg. Dagen inleddes med lunch (förakta aldrig de samtal som hålls kring en god måltid!) och fortsatte med inledning av Maria

Birgersson, diakon i Kvillebäckens församling i Göteborg. Därefter följde ett introducerande föredrag av Inger Gustafsson, diakon i Malmö. Föredraget hade tre huvudrubriker: *Den svåra ensamheten, Den goda ensamheten och Vad gör vi åt ensamhet?*

Ingers utgångspunkt var att Gud är gemenskap i form av Fadern, Sonen och Den Helige Ande. Vi människor är också skapta till gemenskap, det var inte gott för Adam att vara ensam. Vi bär dock alla på en djup existentiell ensamhet som är oberoende av hur vårt yttre liv ser ut. Vi kan också ha en rad yttre faktorer som gör att vi känner oss ensamma – att vara änka, att vara ogift bland många gifta, att vara ensam i sitt äktenskap, att kämpa med fysisk eller psykisk sjukdom eller att inte ha någon vän. Vårt hopp och vår tröst är att Jesus gått före i denna ensamhet och att vi inte ens kommer att behöva möta döden ensamma!

Inger betonade hur hemlighet och rädslor skiljer människor åt, medan sårbarhet förenar oss. När vi tar av oss slöjan är vi – just det – avslöjade! Då vi vågat avslöja oss finns en god grogrund för en fördjupad gemenskap och mindre ensamhet.

Den goda ensamheten ger oss tillfälle att komma till tals med oss själva. Vi behöver också ha ensamma stunder med Herren. Inger citerade ur Markus-evangeliet kapitel 6: *Kom med mig till en öde plats där vi kan vara ensamma, och vila oss lite.*

Vad kan vi göra åt den svåra ensamheten?

Att gå till bikt, att låta avslöja sig, och att erkänna och lämna ensamheten till Gud var några av flera konkreta råd från Inger. Mänskligt måste alla också ha någon att vända sig till och det är något vi i församlingarna ständigt får jobba med.

Efter föredraget hade vi seminarier i fyra olika grupper: *Ensam i samhälle och arbetsliv, Ensam i äktenskapet, Ensam i familjen* och *Ensam i församlingen*. Där fick vi alla komma till tals och var och en fick dela med sig hur mycket eller lite hon önskade.

Slutligen samlades vi i förbön för ämnen som kommit upp under dagen och sjöng några avslutande sånger.

De kommentarer jag hörde från dagen var uteslutande positiva. En kvinna som är ensamstående hade fått upp ögonen för att ensamhet är ett vidare begrepp än civil status. En annan var till brädden fylld med energi. Ytterligare någon kände sig mindre ensam efter denna dag än då hon kom dit.

Inger Gustafsson berättade i sitt föredrag om ett möte hon haft med en kvinna på ett Oas-möte. Hon tyckte sig känna igen den andra kvinnan och undrade om de träffats förr. Den andra kvinnan hade då sagt "Nej, vi har nog inte träffats förr, jag tror att det är Kristus i oss som känner igen varandra".

*Annika Skilling, Göteborg*

## *Varför behövs det en temadag för oss kvinnor?*



Margareta Lindström, Vänersborg:

*- Att få samtala om livet och tron känns lätt i detta forum, det är värdefullt att utgå från olika teman. Många män tycker väldigt mycket om att prata om teologi medan många av oss kvinnor har ett stort behov av att prata om livet med Gud. Vi ger tröst och uppmuntrar varandra. Att få ner teologin på jorden!*

Josefin Brandt, Borås:

*- Kvinnodagen främjar gemenskap mellan kvinnor vilket är värdefullt. Det ger möjlighet att samtala om olika aspekter av tron och livet och lära sig av varandra.*



Lisa Vestergård, Uddevalla:

*- För att komma ifrån vardagen och få tid att samtala och möta systrar i tron.*



Miriam Göransson, Göteborg:

*- Som kvinnor behöver vi träffas kring olika frågeställningar, som vi kvinnor uppfattar dem. Gemenskapen stärks också när vi har tid att diskutera och prata tillsammans i lugn och ro. Dessutom uppskattar jag att det kommer kvinnor från andra församlingar.*

∫

## Från Finland – Präster avskedade av Åbo ärkestift

Domkapitlet i Åbo ärkestift beslöt vid sitt möte den 8 april 2015 att frånta fem präster inom *Evangelisk-lutherska missionsstiftet i Finland* rätten att utöva prästämbetet inom *Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland (ELKF)*. Dessa präster är Sakari Korpinen, Miika Nieminen, Anssi Simojoki, Markku Sumiala och Martti Vaahtoranta.

Pastor Miika Nieminen förnekar att han skulle ha brutit mot sina prästlöften, även om domkapitlets beslut hävdar att han gjort det.

*- Inför den helige Guden är jag säkert också som präst skyldig till många överträdelser, men det har i så fall hänt i andra frågor och på andra sätt än så som domkapitlet hävdar.*

*När jag skrev mitt svar till domkapitlet gjorde jag det på Bibelns grund. Bibeln är den högsta auktoriteten för den lutherska kyrkan, och till den har jag också i min ed bundit mig.*



Missionsstiftets biskop Risto Soramies konstaterar att de avskedade prästerna även i fortsättningen utövar sitt prästämbete i tjänst för församlingarna inom Missionsstiftet.

Han säger bl a, att även om beslutet naturligtvis är tråkigt och dramatiskt för de här männen, är det ändå i första hand inte en fråga om själva prästerna. Kyrkan och kyrkans ämbete är inte till för prästerna, utan prästerna är till för kyrkan och Guds folk. Därför visar domkapitlet med sitt beslut att det inte bryr sig om en del av kyrkfolket. Då

ELKF 1986 fattade ett beslut i strid med Guds ord och den övertygelse som majoriteten av de kristna kyrkorna har genom att öppna prästämbetet även för kvinnor, då gjorde den tusentals församlingsmedlemmar hemlösa.

Åbo domkapitels beslut kommer inte som en överraskning – kanske just därför är det så bedrövligt: från kyrkans ledning kommer inga konstruktiva förslag, ingen teologisk diskussion, ingen samarbetsvilja, utan administrativa beslut. Prästerskapets och kyrkomedlemmarnas avfall från kyrkans lära och Guds bud, till exempel äktenskapsmoralen, verkar inte kyrkans ledning bry sig om. Den bryr sig endast om prästernas förhållningssätt till administrationsmaskineriet.

Om Gud vill kommer Missionsstiftet att fortsätta sin verksamhet. Dess församlingar är platser där nådemedlen är inom räckhåll även för dem som inte längre har plats inom kyrkan.

2014 fråntogs dekanen Juhana Pohjola sina ämbetsrättigheter. Läs mera på Missionsstiftets hemsida:

[www.lhpk.fi/sv/](http://www.lhpk.fi/sv/)

## Koinonior inom Missionsprovinsen i Sverige

<b>S:t Markus församling</b> Bantorget 5, Lund (oftast)	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	<b>Patrik Toräng</b> Tel 070-615 11 61
<b>S:t Johannes församling</b> Fader Gunnars väg, Kristianstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	<b>Jan-Erik Appell</b> Tel 044-21 35 25
<b>Katakomben</b> Västra Hamngatan 15, Göteborg	<i>Lördagar kl 12</i>	<b>Jakob Okkels</b> Tel 076-236 52 24
<b>Kvillebäckens församling</b> Glöstorpsvägen 49, Göteborg	<i>Sön-/helgdagar kl 14</i>	<b>Bengt Birgersson</b> Tel 070-777 26 09
<b>Tabor</b> Grönedegatan 49, Kisa	<i>Varannan söndag kl 11</i>	<b>Jakob Okkels</b> Tel 076-236 52 24
<b>Mariakyrkan</b> Sommarhemsvägen 4, Uddevalla	<i>Sön-/helgdagar kl 10</i>	<b>Per-Anders Grunnan</b> Tel 0522-234 43
<b>Stigens kyrka</b> Stigevivägen 1, Stigen	<i>Sön-/helgdagar kl 12</i>	<b>Per-Anders Grunnan</b> Tel 0522-234 43
<b>S:t Stefanus koinonia</b> Alvastravägen 8, Hägersten	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	<b>Hans-Åke Holmström</b> Tel 08-541 39 041
<b>Alsike kloster</b> Knivsta		<b>Helgeandssystrarna</b> Tel 018-38 30 02
<b>S:t Petri gudstjänstgemenskap</b> Sundbergsgatan 16, Karlstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	<b>Daniel Brandt</b> Tel 073-150 93 51
<b>Evangelisk Luthersk Församling Umeå,</b> Pilgatan 4, Umeå	<i>Sön- /helgdagar kl 11</i>	<b>David Appell</b> Tel 076-828 47 10

## **Annan gudstjänstverksamhet där präster inom Missionsprovinsen regelbundet predikar**

<b>Malmö,</b> "Betlehemskyrkan"	Anders Göth,	Tel 070-827 91 10
<b>Vik,</b> "Vigarehuset"	Patrik Toräng,	Tel 070-615 11 61
<b>Härnäs missionshus</b>	Jan-Erik Appell,	Tel 044-21 35 25
<b>Fridafors kyrka</b>	- se ovan	
<b>Attarps Missionshus</b>	Lars Artman	Tel 0435-44 84 04
<b>Hishults Lutherska</b>	- se ovan	
<b>Växjö,</b> "Torparkyrkan"	Jan-Erik Appell,	Tel 044-21 35 25
<b>Huskvarna,</b> "Frälsningsarmens lokal"	- se ovan	
<b>Halmstad</b>	Roland Gustafsson,	Tel 076-165 15 59
<b>Göteborg,</b> "Lutherstiftelsen"	Ragnar Block,	Tel 0320-871 87
<b>Borås</b>	Gabriel Skilling	Tel 070-216 55 25
<b>Dynäs / Örnsköldsvik</b>	David Appell	Tel 076-828 47 10
<b>Vännäs,</b> "Missionsgården Fridhem"	Gunnar Andersson,	Tel 070-845 11 25
<b>Korpilombolo</b>	Anders Alapää,	Tel 070-602 48 34



Om Du vill bli medlem i *S:t Sigfrids Trosgemenskap* eller få kontakt med någon tjänstgörande präst kan Du ringa till kansliet på tel 031-51 42 47 eller skriva till Missionsprovinsens kansli, Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

1. *Du segern oss förkunnar,  
du oss förlossat har.  
Dig prise våra munnar,  
o Jesus, vårt försvar.  
Du dödens udd har krossat  
och gravens bommar lossat  
och livet fört därut.*

2. *Du träder fram i ära  
och världen fylls av ljus.  
Dess strålar hugnad bära  
i själva dödens hus.  
Fröjd är i änglars boning,  
på jorden fröjd, försoning  
och ett odödligt hopp.*

3. *Ej graven oss förskräcker,  
den var din bädd också.  
Din milda hand oss räcker,  
hur djupt vi vila må.  
Den dig i livets skiften  
har följt, skall ock ur griften  
upptagas i din famn.*

4. *Lär oss att leva, lida  
som du och dö din död;  
låt oss din hjälp få bida,  
i kampen var vårt stöd.  
Blott den som delar striden  
skall dela segern, friden  
och himlens ro med dig.*

5. *När, Herre, du oss väcker  
den sista morgonväkt  
och du din hand utsträcker  
att döma jordens släkt,  
ljuvt skall din stämma klinga  
och oss det budskap bringa  
att ingen död mer är.*

Text: E G Geijer 1812

Musik: Folkmelodi/Erfurt 1524



# Tack och bön

## Tacka för

- *Jesu seger över döden och Påskens hopp om uppståndelse till evigt liv*
- *Biskoparna Roland, Lars och Göran och Provinssekreteraren Bengt Birgersson*
- *Församlingsarbetet i Korpilombolo, Borås och Karlskrona*
- *Kvinnodagarna som varit*
- *Goda kontakter i Tyskland*
- *Den kyrkliga struktur som Missionsprovinsen ger de anslutna församlingarna*

## Bed om / för

- *Missionsrådets arbete med missionsstrategi och andra viktiga frågor*
- *Biskop Lars och S:t Markus, S:t Johannes, Katakomben och Kvillebäckens församlingar i alla deras olika utmaningar*
- *Arbetet inom Selbständige Evangelisch-Lutherische Kirche (SELK) och Gemeindehilfsbund i Tyskland*
- *Evangelisk-Lutherska Kyrkan i Kenya (ELCK)*
- *Missionsstiftet i Finland, biskop Risto och prästerna Sakari Korpinen, Miika Nieminen, Anssi Simojoki, Markku Sumiala och Martti Vaahtoranta och andra som utsätts för samma hot eller beslut*
- *Kyrkans enhet och för alla lemmar som lider förföljelse*
- *frivilliga till arbete på Missionsprovinsens kansli*
- *Missionsprovinsens ekonomi och administration*

## Kalendern 2015

- 11/4 *Sammanträde med Missionsrådet*
- 22/4 *Visitation i Kvillebäckens församling*
- 30/5 *Sammanträde med Konsistoriet*
- 21/8 *Sammanträde med Läronämnden*

